

AOW-koopkracht blijft achter.

In zijn artikel van 10 januari in *De Telegraaf* stelt Martin Visser dat de AOW vorig jaar met maar liefst 10% is gestegen, dankzij de verhoging van het minimumloon. Deze stijging zou een welkome opluchting moeten zijn voor veel ouderen in Nederland. Maar is dit werkelijk de volledige waarheid? Wie de cijfers en het beleid erachter beter onder de loep neemt, komt al snel tot de conclusie dat de AOW-stijging in werkelijkheid flink lager is. Sterker nog, door een ingrijpende beleidsmaatregel van de overheid is de AOW voor veel ouderen juist minder gestegen dan in eerste instantie werd voorgesteld.

De werkelijke AOW-verhoging

Wat Martin Visser in zijn artikel niet vermeldt, is dat de AOW- en bijbehorende uitkeringen in Nederland niet met 10% zijn gestegen, door het laten vervallen van ruim 19 euro toeslag per maand. Dit komt omdat de overheid vorig jaar een groot deel van de toeslag (ruim 19 euro per maand) heeft afgeschaft. Deze toeslag was essentieel om te voorkomen dat ouderen in armoede zouden vervallen, vooral in een tijd van stijgende kosten voor levensonderhoud. Het afschaffen van deze toeslag betekent dat de netto verhoging van de AOW aanzienlijk lager uitvalt dan de overheid en journalist Martin Visser stellen.

Het afschaffen van de toeslag: een stille bezuiniging

Het jaar 2025 markeert het moment waarop het laatste deel van de zogenaamde inkomensafhankelijke ouderentoeslag (IOAOW) wordt afgeschaft. Dit besluit heeft directe gevolgen voor de AOW van miljoenen ouderen. De resterende € 5,50 per maand wordt afgeschaft. En dat terwijl de inflatie door blijft tikken en ouderen dagelijks geconfronteerd worden met hogere zorgkosten en stijgende prijzen voor basisbehoeften. In plaats van te profiteren van de groei van het minimumloon, komen AOW'ers er met de afschaffing van deze toeslag er weer bekaaid af.

Het minimumloon en de Europese norm

De verhoging van het minimumloon is inderdaad een positieve ontwikkeling, maar de realiteit is dat het Nederlandse minimumloon nog steeds onder de richtlijn van de Europese Unie ligt. Dit betekent dat, hoewel de stijging van het minimumloon bijdraagt aan een hogere AOW, het in wezen niet genoeg is om de groeiende (inflatie)kosten goed te maken. De koopkracht van AOW'ers blijft onder druk staan, en met de afschaffing van de toeslag blijft deze groep steeds verder achter.

De gevolgen voor de toekomst van ouderen

Het beleid van de overheid maakt het voor ouderen steeds moeilijker om financieel rond te komen. De afschaffing van de IOAOW is een signaal dat de zorg voor ouderen niet op orde is. De overheid negeert voor de AOW'ers de stijgende kosten. In plaats van het verhogen van de AOW om de koopkracht op peil te houden, wordt er bezuinigd, en dat is op zijn zachtst gezegd zorgwekkend.

Conclusie: Een vertekend beeld

Martin Visser schetst in zijn artikel een rooskleuriger beeld van de AOW-verhoging dan de werkelijkheid toelaat. Ook minister Mona Keijzer (BBB) schetst een vertekend beeld. Zij vindt dat gepensioneerden rijk zijn en dat er op hen bezuinigd kan worden. Een misvatting. De afschaffing van eerdere toeslagen of te wel de besparingen op de AOW betekenen dat veel ouderen maar een beetje profiteren van de verhoging van het minimumloon. Zij worden geconfronteerd met een daling van hun koopkracht. Het wordt tijd dat onderkend wordt door politici en commentaar gevende journalisten, dat de koopkracht van gepensioneerden ver achterloopt bij die van werkenden en dat bezuinigingen dat alleen maar erger maken.

Anne van Dijk, Drachten.